

SFM

SVENSKA
FÖRSÄKRINGSFÖRMEDLARES
FÖRENING

SFM kommenterar:

Regelverket om hållbarhetsrelaterade upplysningar för försäkringsförmedlare

2021-03-03

SFM kommenterar

Som service till föreningens medlemmar sammanställer och kommenterar SFM aktiviteter och diskussioner som SFM varit delaktiga i. Kommentaren är inte avsedd att vara rådgivande. Kommentaren syftar endast till att ge medlemmar möjligheter att reflektera över informationen och SFM uppmuntrar till att kontakt tas med kansliet om det finns frågor eller funderingar. Kommentaren är gjord av SFM och återspeglar endast SFM:s uppfattning och är inte avsedd för spridning utanför medlemskretsen.

Texten kan komma att uppdateras.

Bakgrund

Den 10 mars 2021 ska den så kallade Disclosure-förordningen¹ (SFDR) börja tillämpas av den finansiella sektorn. För försäkringsförmedlare som lämnar försäkringsrådgivning med avseende på försäkringsbaserade investeringsprodukter, gäller förordningen dels information från försäkringsförmedlaren som aktör, dels regler om den produktinformation som försäkringsförmedlaren ska säkerställa att kunderna får del av. De nu aktuella kraven är bara en liten del av det omfattande regelverk som kommer att implementeras över tid för att stödja EU:s övergripande mål om att minska utsläppen av koldioxid till med 80 % till 2050, vilket bedöms kräva investeringar om 250 miljarder EUR. Investeringar kommer behöva göras både från såväl offentlig som privat sektor, där försäkringsförmedlare är en del av den privata sektorn som träffar kunder, vilka kan göra investeringar i försäkringsprodukter som är linje med 2050-målet.

Mer information från SFM om regelverket finns här:

- <https://www.sfm.se/branschnyheter/ny-lagstiftning-om-hallbarhetsrapportering-paverkar-formedlare/>
- <https://www.sfm.se/medlemsportalen/vagledning-och-regelverksstod/forteckning-over-lagar-forordningar-och-foreskrifter/>

Sammanfattande kommentar

Vad behöver jag göra som försäkringsförmedlare?

På sikt kommer kunskap om ramverket för hållbarhetsregleringen vara en av de viktigare delarna i regelverket för försäkringsförmedlare. Med rätt kunskap har försäkringsförmedlare som distribuerar IBIP:s (som alltid), möjlighet att pedagogisera för kund och hjälpa denna att navigera kring hållbarhet vid investeringar i finansiella instrument inom försäkring.

Nedan följer ett par övergripande tips för de av SFM:s medlemmar som är mitt i förberedelserna:

- Ta del av och implementera de skyldigheter som följer av "Disclosureförordningen", se nedan under "Exempel på implementering". Reglerna ska tillämpas från 10 mars 2021 men SFM har goda skäl att anta att det inte blir "skarpt läge" förrän vid årsskiftet 2021/2022, bland annat mot bakgrund av att nödvändiga delar av regelverket träder i kraft 1 januari 2022 och att den tyska Finansinspektionen (BaFin) exempelvis uttalat att tillämpning under 2021 ska ske utifrån "best effort" samt att EIOPA gjort liknande kommentarer i ett separat uttalande [här](#).
- Skapa egen förståelse för helheten – taxonomin om hållbarhet, hållbarhetsrisker, hållbarhetsfaktorer.

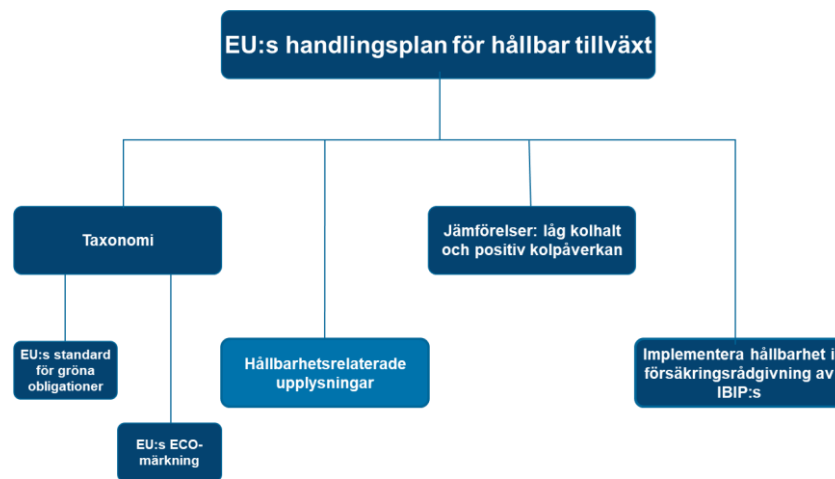
¹ EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2019/2088 av den 27 november 2019 om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn

- Skapa förståelse för detaljerna – vad skiljer olika investeringsalternativ åt? Vad är skillnaden mellan ett "mörkgrönt" försäkringssparande respektive ett "ljusgrönt" försäkringssparande?
- Börja redan nu och förbered er för att i den ordinarie rådgivningsprocessen, kunna ta in frågor om kundernas hållbarhetspreferenser och hur dessa sedan tillgodoses i olika alternativ i försäkringssparandet.

SFM kommenterar regelverket om hållbarhetsrelaterade upplysningar

Övergripande

Disclosure-förordningen är bara det första regelverket av flera som kommer att reglera hur finansmarknaden inom EU ska förhålla sig till hållbara investeringar. Försäkringsförmedlare träffas i huvudsak av disclosure-förordningen och de kommande ändringsförslagen i IDD-förordningen som bland annat kommer att ställa krav på hur kundernas "hållbarhetsprofil" ska bedömas och dokumenteras, mer om den senare regleringen i en separat kommentar från SFM.

Vilka berörs?

Utöver andra 'finansmarknadsaktörer' gäller reglerna för 'finansiella rådgivare' och i den senare kategorin ingår försäkringsförmedlare som lämnar försäkringsrådgivning med avseende på försäkringsbaserade investeringsprodukter. Observera att om en försäkringsförmedlare endast distribuerar pensionsprodukter faller man inte under definitionen i regelverket, vilket även lyfts fram av BIPAR men ännu inte bekräftats av EIOPA. Reglerna i Sverige gäller oavsett storlek på försäkringsförmedlarbolaget, medan andra medlemsstater undantagit förmedlarbolag med tre eller färre anställda. Däremot är storleken av förmedlarverksamheten såklart relevant i bedömningen av hur långtgående åtgärder som behöver vidtas, där en enskild försäkringsförmedlare av naturliga skäl har mindre inverkan på hållbarhetsrisker än global motsvarighet.

Vilka krav träffar försäkringsförmedlare som lämnar försäkringsrådgivning med avseende på försäkringsbaserade investeringsprodukter?

Se sammanställning av regelverkskraven i allmänhet här (kopiera länk till browser):

<https://www.sfm.se/branschnyheter/ny-lagstiftning-om-hallbarhetsrapportering-paverkar-formedlare/>

Se sammanställning av regelverkskraven för förmedlare i synnerhet här:

https://www.sfm.se/index.php?mqjp_mv_file=/mediavault/2021/01/oversikt-av-regler-om-hallbarhetsrelaterade-upplysningar-forsakringsformedlare-210128.pdf

Från och med den 10 mars 2021 finns en skyldighet att:

1. Löpande bedöma inte bara alla relevanta ekonomiska risker utan också alla relevanta hållbarhetsrisker som kan ha en väsentlig negativ inverkan på den finansiella avkastningen för en investering eller rådgivning.
2. I sin policy specificera hur de integrerar hållbarhetsrisker i rådgivningsverksamheten.
3. På sin webbplats publicera information om förmedlarens policy för integrering av hållbarhetsrisker i sin försäkringsrådgivning.
4. På sina webbplatser publicera information om hur deras ersättningspolicyer överensstämmer med integrationen av hållbarhetsrisker.
5. På sina webbplatser publicera information om förmedlaren A) tar hänsyn till negativa effekter på hållbarhetsfaktorer givet omfattning av verksamhet, storlek och finansiella produkter som ges råd om eller B) information om varför de inte tar hänsyn till negativa effekter av investeringsbeslut på hållbarhetsfaktorer.
6. I förköpsinformationen informera kunden hur hållbarhetsriskerna är integrerade i försäkringsrådgivningen och resultatet av bedömningen av hållbarhetsriskernas troliga inverkan på avkastningen för de finansiella produkter som de ger råd om.

Några nyckelord:

Hållbarhetsrisk

En hållbarhetsrisk innebär miljörelaterade, sociala eller styrningsrelaterade (styrning i termer av t.ex. ersättningsstrukturer, styrelseansvar och regelefterlevnad) händelser eller förhållanden som, om de förverkligas, skulle kunna ha en negativ betydande inverkan på investeringens värde. Begreppet är otroligt centralt för reglernas tillämpning och det saknas för närvarande vägledning från Finansinspektionen. För de intresserade finns information från den tyska Finansinspektionen (BaFin), se [här](#). Se även sammanställning av befintlig information om hållbarhetsrisk/ESG-risk/'sustainable investments', i **bilaga nedan**.

Hållbarhetsfaktorer:

Miljörelaterade, sociala och personalrelaterade frågor, respekt för mänskliga rättigheter samt bekämpning av korruption och mutor.

Kundens hållbarhetspreferenser

Hållbarhetspreferenser har endast definierats i utkast till ändringar i IDD-förordningen men bedöms fastställas under våren 2021. Än så länge kopplar definitionen till att kunden ska vara intresserad av sådana produkter som anges under artikel 8 och/eller artikel 9 i EU-förordning 2019/2088 om hållbarhetsrelaterade upplysningar, även kallade "ljusgröna" respektive "mörkgröna" försäkringsbaserade investeringsprodukter och pensionsförsäkringar.

Exempel på implementering av europeiska försäkringsförmedlare

Nedan följer exempel av hur andra hanterat kraven i 1-6 ovan. Det kan även vara lämpligt att på bolagets hemsida återge relevanta definitioner och hänvisa till att de är under arbete av myndigheter, politiken och branschen.

1. **Löpande bedöma inte bara alla relevanta ekonomiska risker utan också inkludera alla relevanta hållbarhetsrisker som kan ha en väsentlig negativ inverkan på den finansiella avkastningen för en investering eller rådgivning**

Typiskt sett omhändertar i nuläget försäkringsförmedlare detta krav genom att säkerställa att när nya placeringsalternativ tas in, särskilt identifiera att förköpsinformationens från försäkringsbolaget/fondförvaltaren innehåller beskrivning av de hållbarhetsrisker som produkten är förknippad med. I relation till kund säkerställer försäkringsförmedlaren att denne förstår de hållbarhetsrisker som relevanta produkter är förknippad med och att rådgivningen tar hänsyn till om kundens önskemål om hållbara placeringar.

2. I sin policy specificera hur de integrerar hållbarhetsrisker i rådgivningsverksamheten

Försäkringsförmedlare med mer omfattande hållbarhetsarbete har sannolikt en separat policy för hållbarhetsområdet, där relevant information samlas. Det förekommer även att försäkringsförmedlare samlar skrivningar i uppförandekod eller liknande dokument.

På övergripande nivå kan försäkringsförmedlare ha beskrivit integrering i termer av: Relevanta hållbarhetsrisker för Bolaget är hänförliga till de placeringar som finns i de försäkringar som erbjuds kunderna. Dessa risker ska hanteras i relevant utsträckning genom Bolagets rådgivningsprocess och i Bolagets process för produkturval. Kund ska få tillräcklig information i förköpsinformation om placeringarnas hållbarhetsrisker och det ska inte förekomma ett överdrivet risktagande avseende hållbarhetsrisker. I den utsträckning kunder har särskilda hållbarhetspreferenser ska detta särskilt tas hänsyn till i försäkringsförmedlarens lämplighetsbedömning.

Försäkringsförmedlare med liten eller medelstor verksamhet har exempelvis beskrivit integreringen i ett nytt stycke i den policy som beskriver kontroll av kunskap och kompetens (jfr. 8 kap. 2 § FFFS 2018:10) men. Exempelvis har aktörer skrivit: *Hållbarhetsrisker ska integreras i rådgivningsverksamheten genom de kunskapskrav som Bolaget vid var tid ställer på sina anställda.*

Vidare har integreringen beskrivits i de riktlinjer för intressekonfliktshantering som ska finnas (jfr. artikel 5 i EU-förordning 2017/2359): *Hållbarhetsrisker ska integreras i rådgivningsverksamheten genom att intressekonflikter mellan försäkringsbaserade investeringsprodukter och pensionsförsäkringar som är, respektive inte är, hållbara identifieras och i förekommande fall dokumenteras och hanteras. I den utsträckning bolaget får information om förändringar i hållbarhetsrisker för berörda produkter, vilken kan ha en materiell och faktisk påverkan på rådgivningen eller avkastningen, ska berörda kunder informeras i relevant utsträckning, exempelvis genom förnyad förköpsinformation och/eller rådgivning.*

3. På sin webbplats publicera information om förmedlarens policy för integrering av hållbarhetsrisker i sin försäkringsrådgivning

Relevanta hållbarhetsrisker för Bolaget är hänförliga till de placeringar som finns i de försäkringar som erbjuds kunderna. Dessa risker ska hanteras i relevant utsträckning genom Bolagets rådgivningsprocess och i Bolagets process för produkturval. Kund ska få tillräcklig information i förköpsinformation om placeringarnas hållbarhetsrisker och det ska inte förekomma ett överdrivet risktagande avseende hållbarhetsrisker. I den utsträckning kunder har särskilda hållbarhetspreferenser ska detta särskilt tas hänsyn till i försäkringsförmedlarens lämplighetsbedömning.

Hållbarhetsrisker ska integreras i rådgivningsverksamheten genom de kunskapskrav som Bolaget vid var tid ställer på sina anställda.

Hållbarhetsrisker ska integreras i rådgivningsverksamheten genom att intressekonflikter mellan försäkringsbaserade investeringsprodukter och pensionsförsäkringar som är, respektive inte är, hållbara identifieras och i förekommande fall dokumenteras och hanteras. I den utsträckning bolaget får information om förändringar i hållbarhetsrisker för berörda produkter, vilken kan ha en materiell och faktiskt påverkan på rådgivningen eller avkastningen, ska berörda kunder informeras i relevant utsträckning, exempelvis genom förnyad förköpsinformation och/eller rådgivning.

4. På sina webbplatser publicera information om hur deras ersättningspolicier överensstämmer med integrationen av hållbarhetsrisker

Försäkringsförmedlare har exempelvis beskrivit relationen mellan ersättning och hållbarhetsrisker i ett nytt stycke i sin ersättningspolicy som ska vara beslutad av styrelsen (8 kap. 3 § FFFS 2018:10), exempelvis: *Ersättning som betalas eller tas emot inom ramen för bolagets försäkringsförmedlingsverksamhet av investeringsbaserade försäkringsprodukter ska inte inverka negativt på hållbarhetsrisker, på kundens hållbarhetspreferenser eller leda till ett överdrivet risktagande av hållbarhetsrisker. Det finns i nuläget inte någon specifik ersättning kopplad till hållbarhetsrisker.*

Detta stycke kan sedan vara återgivet även på bolagets hemsida.

5. På sin webbplats publicera information om förmedlaren A) tar hänsyn till negativa effekter på hållbarhetsfaktorer från rådgivningen givet omfattning av verksamheten, storlek och finansiella produkter eller B) information om varför de inte tar hänsyn till negativa effekter av investeringsbeslut på hållbarhetsfaktorer.

Försäkringsförmedlare med mer omfattande hållbarhetsarbete har sannolikt en separat policy för hållbarhetsområdet, där relevant information om även detta samlas.

Inför 10 mars 2021 är det vanligt att förmedlare väljer att inte ta hänsyn till negativa effekter av investeringsbeslut om hållbarhet i enlighet med A, eftersom koncept och begrepp ännu är under utveckling.

Exempelvis har försäkringsförmedlare kommunicerat utifrån alternativ B: *Bolaget tar i nuläget inte uttrycklig hänsyn till den negativa effekt placeringsalternativen kan få på hållbarhetsfaktorer med hänsyn till bolagets art, storlek och komplexitet samt eftersom regelverket för rådgivning om hållbara investeringar ännu inte är till fullo framtaget. Bolaget informerar kunder om relevanta hållbarhetsrisker förknippade med valda placeringar. Bolaget utvärderar löpande detta ställningstagande och som senast när EU och Sverige implementerat regelverket till fullo.*

I vilken utsträckning placeringsalternativ kan leda till negativa effekter på hållbarhetsfaktorer är beroende av placeringen i det enskilda fallet.

6. Genom förköpsinformationen informera kunden hur hållbarhetsriskerna är integrerade i försäkringsrådgivningen och resultatet av bedömningen av hållbarhetsriskernas troliga inverkan på avkastningen för de finansiella produkter som de ger råd om.

SFM har ännu inte tagit del av konkreta exempel på lydelse i förköpsinformationen och det finns skäl att följa utvecklingen på marknaden. Efter avstämning med samt-

liga försäkringsbolag i Forum för Livförsäkring, kommer ett flertal bolag att klassificera försäkringsprodukter under artikel 8 och/eller artikel 9 inklusive underliggande investeringsalternativ i försäkringarna. Försäljningsinformation från respektive försäkringsbolag kommer att delges i ordinarie förmedlarkanalerna och på bolagens externa webbplatser.

En mycket övergripande beskrivning är exempelvis:

Hållbarhetsrisker är integrerade i försäkringsrådgivningen genom kunskapskrav som ställs på Bolagets medarbetare, genom transparent och tydlig försäljningsinformation om de försäkringsprodukter som förmedlas och genom att hänsyn tas till kundens krav och behov av hållbara investeringar. Hållbarhetsriskernas troliga inverkan på avkastningen beror på placeringsalternativ i det enskilda fallet och framgår av berörd produktinformation som lämnas till kund.

Observera – all information som publiceras på försäkringsförmedlarens webbsida ska vara aktuell och uppdaterad samt att marknadsföringsmaterial inte får framstå som motsägande utifrån vad som publicerats.

Bilaga – bakgrundsmaterial hållbarhetsrisk

Nedan följer ett utdrag av lydelse kring hållbarhetsrisk.

EIOPA Opinion on the supervision of the management of environmental, social and governance risks faced by IORPs of July 2019 ([LÄNK](#)), understands sustainability risks as those that constitute the possibility of loss driven by the sustainability factors:

- **Environmental (E)**; Issues relating to the quality and functioning of the natural environment and natural systems. These include: biodiversity loss, greenhouse gas (GHG) emissions, climate change, renewable energy, energy efficiency, air, water or resource depletion or pollution, waste management, stratospheric ozone depletion, change in land use, ocean acidification and changes to the nitrogen and phosphorus cycles.
- **Social (S)**; Issues relating to the rights, well-being and interests of people and communities. These include: human rights, labour standards in the supply chain, child, slave and bonded labour, workplace health and safety, freedom of association and freedom of expression, human capital management and employee relations; diversity; relations with local communities, activities in conflict zones, health and access to medicine, HIV/AIDS, consumer protection; and controversial weapons.
- **Governance (G)**: Issues relating to the governance of companies and other investee entities. In the listed equity context these include: board structure, size, diversity, skills and independence, executive pay, shareholder rights, stakeholder interaction, disclosure of information, business ethics, bribery and corruption, internal controls and risk management, and, in general, issues dealing with the relationship between a company's management, its board, its shareholders and its stakeholders. This category may also include matters of business strategy, encompassing both the implications of business strategy for environmental and social issues, and how the strategy is to be implemented.

Furthermore, on the basis of **the EIOPA Consultation Paper on draft Opinion on the supervision of the use of climate change risk scenarios in ORSA of October 2020**:

“Sustainability risks caused by climate change could mean all risks stemming from trends or events caused by climate change. Climate change risk can broadly be categorised into two drivers of risk: transition risks and physical risks.

Transition risks are risks that arise from the transition to a low-carbon and climate-resilient economy. They include:

- Policy risks, for example as a result of energy efficiency requirements, carbon-pricing mechanisms which increase the price of fossil fuels, or policies to encourage sustainable land use.
- Legal risks, for example the risk of litigation for failing to avoid or minimise adverse impacts on the climate, or failing to adapt to climate change.
- Technology risks, for example if a technology with a less damaging impact on the climate replaces a technology that is more damaging to the climate.
- Market sentiment risks, for example if the choices of consumers and business customers shift towards products and services that are less damaging to the climate.
- Reputational risks, for example the difficulty of attracting and retaining customers, employees, business partners and investors if a company has reputation for damaging the climate.

Physical risks are risks that arise from the physical effects of climate change. They include:

- Acute physical risks, which arise from particular events, especially weather-related events such as storms, floods, fires or heatwaves that may damage production facilities and disrupt value chains.
- Chronic physical risks, which arise from longer-term changes in the climate, such as temperature changes, rising sea levels, reduced water availability, biodiversity loss and changes in land and soil productivity.”

Also:

The EU Action Plan on sustainable finance is part of broader efforts to connect finance with the specific needs of the European and global economy for the benefit of the planet and our society. Specifically, this Action Plan aims to:

1. reorient capital flows towards sustainable investment in order to achieve sustainable and inclusive growth;
2. manage financial risks stemming from climate change, resource depletion, environmental degradation and social issues; and
3. foster transparency and long-termism in financial and economic activity.

I enlighet med Artikel 2 (17) i förordningen om hållbarhetsrelaterade upplysningar:

”hållbar investering”: *en investering i en ekonomisk verksamhet som bidrar till ett miljömål, i enlighet med vad som mäts genom till exempel centrala resurseeffektivitetsindikatorer avseende användning av energi, förnybar energi, råvaror, vatten och mark, generering av avfall och utsläpp av växthusgaser eller avseende effekter på den biologiska mångfalden och den cirkulära ekonomin, eller en investering i en ekonomisk verksamhet som bidrar till ett socialt mål, i synnerhet investeringar som bidrar till att bekämpa ojämlikheter eller som främjar social sammanhållning, social integration och ett gott förhållande mellan arbetsmarknadens parter, eller en investering i humankapital eller ekonomiskt eller socialt missgynnade grupper, förutsatt att investeringarna inte orsakar betydande skada för något av dessa mål och att investeringsobjekten följer praxis för god styrning, särskilt med avseende på sunda förvaltningsstrukturer, relationer till arbetstagarerna, löner till berörd personal och efterlevnad av skatteregler.*

Artikel 8 och artikel 9 i förordningen om hållbarhetsrelaterade upplysningar, som reglerar ”ljusgröna” och ”mörkgröna” produkter och gäller för produktbolag/finansmarknadsaktörer, lyder enligt följande (SFM:s fetmarkering):

Artikel 8 - Transparens i fråga om främjandet av miljörelaterade eller sociala egenskaper i den information som lämnas innan avtal ingås

1. När en finansiell produkt **främjar** bland annat miljörelaterade eller sociala egenskaper, eller en kombination av dessa egenskaper, ska, förutsatt att **de företag i vilka investeringarna görs följer praxis för god styrning**, de upplysningar som ska lämnas enligt artikel 6.1 och 6.3 inkludera följande:

- a) Information om hur dessa egenskaper uppnås.
- b) Om ett index har valts som referensvärde, information om huruvida och på vilket sätt detta index är förenligt med dessa egenskaper.

2. I de upplysningar som ska lämnas enligt artikel 6.1 och 6.3 ska finansmarknadsaktörerna ange var den metod som används vid beräkning av det index som avses i punkt 1 i denna artikel finns tillgänglig.

3. De europeiska tillsynsmyndigheterna ska genom den gemensamma kommittén utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som specificerar kraven för presentation av och innehåll i de upplysningar som ska lämnas enligt denna artikel.

Vid utarbetandet av de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket ska de europeiska tillsynsmyndigheterna ta hänsyn till de olika typerna av finansiella produkter, deras egenskaper och skillnader mellan dem, liksom målet att upplysningar ska vara korrekta, rättvisande, tydliga, inte vilseledande, lättfattliga och koncisa.

De europeiska tillsynsmyndigheterna ska överlämna de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket till kommissionen senast den 30 december 2020.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010.

Artikel 9 - Transparens i fråga om hållbar investering i upplysningar som lämnas innan avtal ingås

1. Om en finansiell produkt har hållbar investering som **mål, och om ett index har valts som referensvärde**, ska den information som ska lämnas enligt artikel 6.1 och 6.3 åtföljas av följande:

- a) Information om hur det valda indexet är anpassat till det målet.
- b) En redogörelse för varför och hur det valda målanpassade indexet skiljer sig från ett brett marknadsindex.

2. Om en finansiell produkt har hållbar investering som mål, och om inget index har valts som referensvärde, ska de upplysningar som ska lämnas enligt artikel 6.1 och 6.3 innehålla en redogörelse för hur målet ska uppnås.

3. Om en finansiell produkt har en minskning av koldioxidutsläpp som mål ska de upplysningar som ska lämnas enligt artikel 6.1 och 6.3 inkludera målet att uppnå låg exponering för koldioxidutsläpp i syfte att uppnå de långsiktiga globala uppvärmningsmålen i Parisavtalet.

Genom undantag från punkt 2 i den här artikeln ska den information som avses i artikel 6, i det fall inget EU-referensvärde för klimatomställning eller för anpassning till Parisavtalet i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1011 ⁽²⁰⁾ finns tillgängligt, innehålla en detaljerad redogörelse för hur fortsatta insatser för att uppnå målet att minska koldioxidutsläppen säkerställs, i syfte att uppnå de långsiktiga globala uppvärmningsmålen i Parisavtalet.

4. I de upplysningar som ska lämnas enligt artikel 6.1 och 6.3 ska finansmarknadsaktörerna ange var den metod som används vid beräkning av de index som avses i punkt 1 i den här artikeln och de referensvärden som avses i punkt 3 andra stycket i den här artikeln finns tillgängliga.

5. De europeiska tillsynsmyndigheterna ska genom den gemensamma kommittén utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som specificerar kraven för presentation av och innehåll i de upplysningar som ska lämnas enligt denna artikel.

Vid utarbetandet av förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt ska de europeiska tillsynsmyndigheterna ta hänsyn till de olika typerna av finansiella produkter, deras mål som avses i punkterna 1, 2 och 3 och skillnader mellan dem liksom målet att upplysningar ska vara korrekta, rättvisande, tydliga, inte vilseledande, lättfattliga och koncisa.

De europeiska tillsynsmyndigheterna ska överlämna de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket till kommissionen senast den 30 december 2020.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010.